

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: کریس هجز* - Chris Hedges
برگردان: علی اورنگ
۱۲ اکتوبر ۲۰۲۳

Chris Hedges

فلسطینی ها با زبان خشونت اسرائیل حرف می زنند

«یهودی بودن به این معناست که باید همیشه در کنار مظلومان بود و هرگز با ظالمان نبود.»

مارک ادلمن قائم مقام فرمانده قیام گنوی وارسا

به گلوله بستن اسرائیلی ها به وسیله حماس و دیگر سازمان های مقاومت فلسطین، ربودن غیر نظامیان، رگبار راکت ها به طرف اسرائیل، حملات پهباد به اهداف گوناگون از تانک ها تا آشیانه های مسلسل، زبان آشنای اشغالگران اسرائیلی است.

از آن زمان که شبه نظامیان صهیونیست بیش از ۷۸ درصد سرزمین فلسطین را تسخیر کرده و ۵۳۰ شهر و دهکده را نابود کردند و حدود ۱۵۰۰۰ فلسطینی را در بیش از ۷۰ کشتار جمعی کشتند، اسرائیل با این زبان خون آلود خشونت آمیز با فلسطینی ها صحبت کرده است. اسرائیل حدود ۷۵۰۰۰۰ فلسطینی^۱ را از سال ۱۹۴۷ تا سال ۱۹۴۹ تسویه قومی کرده است تا کشور اسرائیل را در سال ۱۹۴۸ ایجاد کند.

واکنش اسرائیل به حملات نظامی فلسطینی ها حملاتی خواهد بود که در نوار غزه منجر به نسل کشی خواهد شد. اسرائیل برای هر فرد اسرائیلی که کشته شده است دهها فلسطینی را خواهد کشت. صدها فلسطینی تاکنون در اثر حملات هوایی اسرائیل، از مقطع شروع صبح شنبه «عملیات طوفان الاقصی» که ۷۰۰ اسرائیلی را کشت، کشته شده اند.

نتانیاها^۲ نخست وزیر اسرائیل روز یکشنبه به فلسطینی های نوار غزه هشدار داد که «همین الان آنجا را ترک کنند»، چون اسرائیل «همه نقاطی را که در آن حماس پنهان شده است با خاک یکسان خواهد کرد.»

اما فلسطینی ها کجا قرار است بروند؟ اسرائیل و مصر مرزهای زمینی را بسته اند. هیچ راه خروجی هم از هوا یا آب وجود ندارد که به وسیله اسرائیل کنترل نشده باشد.

تنبیه دسته جمعی علیه مردم بی گناه تاکتیک آشنائی است که حاکمان استعماری به کار می گیرند. ما (امریکا) از آن علیه بومیان امریکا و بعداً در فیلیپین^۳ و ویتنام استفاده کردیم.

المانی ها علیه هره رو و ناماکوا در نامیبیا^۴ و انگلیس ها در کنیا^۵ و مالایا از تاکتیک تنبیه دسته جمعی استفاده کردند. نازی ها^۶ هم از آن در مناطقی که در شوروی، اروپای شرقی و مرکزی اشغال کرده بودند استفاده کردند.

اسرائیل هم از آن تاکتیک پیروی می کند. مرگ در مقابل مرگ. خشونت در مقابل خشونت. اما همیشه اشغالگر است که این رقص هولناک را شروع می کند و توده ای از اجساد را با توده بیشتری از اجساد معامله می کند.

هدف دفاع از جنایات جنگی هیچ کدام از دو طرف نیست. این حملات کسی را نباید خوشحال کند. من به اندازه کافی شاهد خشونت در سرزمین های اشغالی به وسیله اسرائیل بوده ام (مناطق که به مدت هفت سال از درگیری هایش گزارش فرستاده ام) که نفرت خود را از خشونت ابراز کنم. اما این نتیجه آشنای همه پروژه های شهرنشینی استعماری است.

رژیم های استعماری به وسیله خشونتی که تولید کننده خشونت بیشتر است به وجود آمده و حفظ می شوند. جنگ آزادی بخش هائیتی. مائوئو در کنیا. کنگره ملی افریقا در افریقای جنوبی. این قیام ها همیشه موفق نمی شوند، اما از الگوهای آشنائی پیروی می کنند. فلسطینی ها، مثل همه مردم تحت استعمار، بر طبق قوانین بین المللی^۷ حق مقاومت مسلحانه دارند.

اسرائیل هرگز علاقه ای به یک توافق منصفانه با فلسطینی ها نداشت. یک کشور آپارتاید به وجود آورده است و به طور پیوسته قطعه های بزرگتر و بزرگتری از زمین های فلسطینی را در یک کمپین تدریجی از پاکسازی قومی جذب^۸ کرده است. در سال ۲۰۰۷ نوار غزه را تبدیل به بزرگترین زندان جهان در فضای باز کرده است.

اسرائیل، یا جامعه جهانی، چه انتظاری دارند؟

چگونه می توانید ۲.۳ میلیون نفر را در نوار غزه، که نصف آنها بیکار هستند، در یکی از پرجمعیت ترین نقاط کره زمین برای ۱۶ سال زندانی کرده، زندگی اهالی آن را، که نصف آنها کودک هستند، به سطح حداقل معاش^۹ کاهش داده، آنها را از حداقل لوازم پزشکی، غذا، آب و برق محروم کرده، هواپیمای جنگی، توپخانه، واحدهای مکانیزه، راکت، سلاح های بحری، واحدهای پیاده برای کشتن بدون برنامه غیرنظامیان غیر مسلح به کار برده و انتظار هیچ گونه خشونتی از طرف مقابل نداشته باشید؟

اسرائیل در حال حاضر در حال بمباران هوایی همه جانبه نوار غزه و آماده شدن برای حمله زمینی است در حالی که برق^{۱۰} آنجا را، که معمولاً به طور روزانه دو تا چهار ساعت برقرار است، قطع کرده است.

بسیاری از مبارزان مقاومت که به اسرائیل نفوذ کردند بدون تردید می دانستند که کشته خواهند شد. اما مثل مبارزان دیگر جنگ های آزادی بخش آنها تصمیم گرفتند که اگر قادر به انتخاب این که چگونه باید زندگی کنند نباشند، چگونگی مردن را خودشان انتخاب کنند.

سرکوب قیام گتوی وارسا - یهودیان اسیر به وسیله سربازان وافن اس اس به محل گردهمایی برای تبعید هدایت می شوند

من دوست نزدیک آلینا مارگولیس-ادلمن^{۱۱} بودم که بخشی از مقاومت مسلحانه در قیام گتوی وارسا در جنگ جهانی دوم بود. همسر او، مارک ادلمن^{۱۲}، قائم مقام فرمانده قیام و تنها رهبری که زنده ماند بود.

نازی ها ۴۰۰۰۰۰ یهودی پولندی را در گتوی وارسا نگهداری می کردند. هزاران یهودی اسیر از گرسنگی، امراض و خشونت بی رویه جان خود را از دست دادند. وقتی که نازی ها شروع به انتقال بقیه یهودیان به اردوگاه های مرگ کردند مبارزان مقاومت دست به مبارزه زدند. هیچ کدام از آنها انتظار زنده ماندن نداشتند.

ادلمن، بعد از جنگ، صهیونیسم را به عنوان یک ایدئولوژی نژادپرستانه که توجیهی بود برای دزدی سرزمین های فلسطینی محکوم کرد. او در کنار فلسطینی ها ایستاد و از مقاومت مسلحانه آنها حمایت کرد و به طور مرتب با رهبران فلسطینی دیدار کرد. او با صدای بلند علیه تصاحب هولوکاست برای توجیه سرکوب مردم فلسطین اعتراض کرد.

در حالی که اسرائیل از اسطوره قیام گتو تغذیه می کرد، با تنها رهبر باقی مانده از آن قیام، که حاضر به ترک پولند نشده بود، به عنوان فردی مطرود رفتار کرد. ادلمن این را درک می کرد که درسی که باید از هولوکاست و قیام گتو آموخت این نبود که یهودی ها از نظر اخلاقی برتر هستند یا قربانیان ابدی اند. ادلمن گفت، تاریخ به همه متعلق است. مظلومان، شامل فلسطینی ها، حق دارند که برای برابری، شان و آزادی خود بجنگند.

ادلمن گفت^{۱۳}، «یهودی بودن به این معناست که باید همیشه در کنار مظلومان بود و هرگز با ظالمان نبود.»

قیام وارسا برای زمان طولانی الهام بخش فلسطینی ها بوده است. نماینده سازمان آزادی بخش فلسطین در گذشته همیشه در مراسم بزرگداشت سالینانه قیام در وارسا در کنار بنای یادبود گتوی وارسا دسته گلی می گذاشت.

برای کنترل مردمی که تحت اشغال هستند، هر چه بیشتر خشونت به کار گرفته شود، استعمارگر بیشتر خود را تبدیل به یک هیولا می کند. دولت فعلی اسرائیل تحت کنترل یهودی های افراطی، صهیونیست ها و مذهبی های متعصب در آمده است^{۱۳} که دموکراسی اسرائیلی را از بین می برند و خواهان اخراج یا قتل همه جانبه فلسطینی هائی که در اسرائیل زندگی می کنند، هستند.

فیلسوف اسرائیلی یشایاهو لیبوویتس^{۱۵}، که ایسایا برلین او را «وجدان اسرائیل» خطاب کرد، هشدار داد که اگر اسرائیل کنیسه را از دولت جدا نکند باعث ایجاد یک نظام فاسد خاخام می شود که یهودیت را به یک فرقه فاشیست گره می زند. «نسبت ناسیونالیسم مذهبی به مذهب مثل نسبت ناسیونال سوسیالیست (حزب نازی م.) به سوسیالیسم است.» لیبوویتس، که در سال ۱۹۹۴ درگذشت، گفت.

او درک کرد که ستایش کورکورانه از ارتش، به ویژه بعد از جنگ ۱۹۶۷ که صحرای سینا، نوار غزه، کرانه باختری رود اردن (شامل اورشلیم شرقی)، و ارتفاعات جولان را تصرف کرد، خطرناک بود و در نهایت منجر به نابودی اسرائیل، و با آن هرگونه امید به دموکراسی، خواهد شد.

او هشدار داد که، «وضعیت ما به وضعیت ویتنام سقوط خواهد کرد، به جنگی که دائماً در حال تشدید شدن است و بدون کوچکترین چشم اندازی برای یک راه حل نهائی تبدیل خواهد شد.»

او پیش بینی کرد:

«اعراب کارگران خواهند بود و یهودیان مدیران، بازرسان، مقامات رسمی، و پولیس – عمدتاً پولیس مخفی. دولتی که بر یک جمعیت متخاصم ۱.۵ تا ۲ میلیون نفری خارجی حاکم باشد الزاماً تبدیل به یک دولت پولیسی مخفی می شود، که تأثیرات آن بر آموزش و پرورش، آزادی بیان و مؤسسات دموکراتیک اجتناب ناپذیر است.

ویژگی فاسد هر رژیم استعماری بر کشور اسرائیل هم غالب می شود. حکومت اسرائیل مجبور خواهد بود که از یک طرف قیام عرب ها (فلسطینی ها) را سرکوب کند و از طرف دیگر وطن فروشان عرب (فلسطینی) را به خدمت بگیرد. دلیل خوبی هم وجود دارد که نگران آن بود که نیروهای دفاعی اسرائیل، که تاکنون ارتش مردمی بوده اند، در نتیجه تبدیل شدن به ارتش اشغالگر، فاسد شوند و فرماندهانشان، که تبدیل به فرمانداران نظامی خواهند شد، شبیه به همکارانشان در کشورهای دیگر شوند.»

او این را درک کرد که اشغال طولانی فلسطینی ها به طور اجتناب ناپذیری بذر «اردوگاه های کار اجباری» را می کارد.

او گفت، «اسرائیل شایستگی زیستن را ندارد، و ارزش نگهداری نخواهد داشت.»

مرحله بعدی این مبارزه یک کمپین انبوه کشتار همه جانبه در غزه به وسیله اسرائیل خواهد بود، که پیش از این شروع شده است. اسرائیل خود را قانع کرده است که خشونت بیشتر در نهایت آرزوهای فلسطینی ها را به باد خواهد داد.

اسرائیل اشتباه می کند. تروری که اسرائیل بر فلسطینی ها تحمیل می کند تروری است که اسرائیل دریافت خواهد کرد.

منبع: <https://consortiumnews.com/2023/10/09/chris-hedges-palestinians-speak-israels-language/>

Note

١ – <https://www.aljazeera.com/features/2017/5/23/the-nakba-did-not-start-or-end-in-1948>
https://twitter.com/PDeepdive/status/1710753589080027411?utm_source=substack&utm_medium=email

٣- https://www.shsu.edu/his_rtc/2014_FALL/Balangiga_massacre.pdf
<https://www.theholocaustexplained.org/what-was-the-holocaust/what-was-genocide/the-herero-and-namaqua-genocide/>
<https://www.theguardian.com/news/2016/aug/18/uncovering-truth-british-empire-caroline-elkins-mau-mau>

٤- <https://encyclopedia.ushmm.org/content/en/article/lidice>
https://www.cjpme.org/fs_236

٨- <https://www.amnesty.org/en/latest/campaigns/2017/06/israel-occupation-50-years-of-dispossession/>
https://imeu.org/article/putting-palestinians-on-a-diet-israels-siege-blockade-of-gaza?utm_source=substack&utm_medium=email
<https://english.aawsat.com/arab-world/4591831-israel-halts-electricity-supply-gaza-says-energy-minister>

١١- https://en.wikipedia.org/wiki/Alina_Margolis-Edelman

١٢- https://en.wikipedia.org/wiki/Marek_Edelman

١٣- <https://www.rebelnews.ie/2018/10/03/a-tribute-to-marek-edelman/>

١٤ – <https://scheerpost.com/2022/12/12/chris-hedges-israel-and-the-rise-of-jewish-fascism/>

١٥- <https://plato.stanford.edu/entries/leibowitz-yeshayahu/>

* - کریس هجز روزنامه نگار برنده جایزه پولیتزر، برای پانزده سال گزارشگر خارجی نیویورک تایمز بود که به عنوان رئیس دفتر روزنامه در خاورمیانه و رئیس دفتر در بالکان مشغول به کار بود.